

S. M. Hansen: Jeg kan dog efter den Gang, Forhandlingerne nu have taget, ikke Andet end sige, at ikke Noget af, hvad der er sagt, efterat jeg har havt Ordet, kan bevæge mig til paa nogen Maade at fravige, hvad jeg idag har yttret til Begrundelse for min Afstemning for dette Forslag. Jeg udtalte mig kort, men saa tydeligt og bestemt om min Opfattelse, at jeg for mit Vedkommende bestemte maa afvise den Tanke, at jeg skulde have ladet mig true til at stille mig saaledes, som jeg stiller mig, til dette Forslag idag. (Modsigelse fra Winther). Det ærede Medlem sagde, at Thinget ikke skulde lade sig true til her at stille sig anderledes end hidtil. Nu har jeg for mit Vedkommende sagt, at jeg vilde stille mig anderledes, og saa forekommer det mig, at der i det ærede Medlems Udtalelse ligger, at jeg havde ladet mig true dertil. Men det maa jeg ligesom afvise. Jeg vil overhovedet ved denne Leilighed bemærke, at jeg troer, det vilde være uheldigt, om man vilde sige, at den af Lovgivningsmagtens forskjellige Afdelinger, der — thi det gaaer undertiden den ene Deel af Lovgivningsmagten saaledes og undertiden den anden — i et vist Tilfælde kommer til at opgive Noget af sin Mening, derved kommer til at „dandse efter den Andens Pibe.“ Mig forekommer det, at Ministeriet meget ofte maa høre sig for Afstemningen, baade i dette Thing og i det andet, ligesom Thingene ligeoverfor hinanden ofte maa høre sig for at komme til et Resultat. Det er jo den constitutionelle Forfatnings Hensigt, at de forskjellige Afdelinger af Lovgivningsmagten skulde kunne arbejde sammen og saavidt muligt lempe sig efter hinanden, for at man kan faae noget Nigtigt og Godt ud af Forhandlingerne. Hvis det, saaledes at lempe sig, imidlertid for den enkelte Afdeling af Lovgivningsmagten kom til at staae, som om det var det Samme som at „dandse efter en anden Afdelings Pibe“, vilde vi aldrig komme til Ende. Ministeriet har Ret til at sige: „Vi vilde ikke dandse efter Nigsdagens eller

et enkelt Things Pibe“; ligeledes har det ene Thing Ret til at sige: „Vi vilde ikke dandse efter det andet Things Pibe“; men, naar man stadig vil stille Sagen saaledes, saa vil jo hele vort constitutionelle Maffineri gaae istaae. Det er beklageligt, naar Saadant kommer frem her; thi saa kan man ikke forhindre, at noget Eignende med samme Berettigelse kommer frem andetsteds. Lovgivningsmagtens forskjellige Afdelinger skulde arbejde sammen paa bedste Maade — det er vor Forfatnings Hensigt — og den Eine med den Anden skal søge at lempe sig, saaledes at vi gjøre Fremskridt og saadanne Fremskridt, som hele Befolkningen er tilfreds med og kan sætte Pritis paa. Det kan imidlertid ikke skee, naar man troer sin Væse krænket ved at give efter i en vis Sag.

Formanden: Med Hensyn til de Udtryk, som den ærede sidste Taler har fremhævet, at der er brugt af den ærede næstsidste Taler, skal jeg bemærke, at de vel ikke ere meget smagsfulde, men da det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har forlangt Ordet, antager jeg, det er for at forklare, at han ikke har tilsigtet at sige noget Utilbørligt.

Winther: Jeg vil for det Første afgive den Erklæring, at det ikke kunde falde mig ind, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen) lod sig true til Noget af et Ministerium, et Ministerium, hvis Hovedstøtte han er. Det kunde aldrig falde mig ind.

Formanden: Jeg skal dog henstille til det ærede Medlem ikke her at indlade sig paa en Underøgelse af andre Medlemmers personlige Forhold.

Winther: Om Forladelse! Det er ikke det ærede Medlems personlige Forhold, men offentlige Forhold, jeg har omtalt.